

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองนั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ซึ่งสามารถทำได้โดยการให้การศึกษาที่ดีและถูกต้องในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นปฐมวัยถึงระดับอุดมศึกษา เพราะการศึกษาช่วยให้บุคคลเจริญทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ และสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างทันต่อเหตุการณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 3)

การจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้พัฒนาคนไทยทุกคนให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงของโลก และเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ดี โดยเฉพาะในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ จึงมีการปฏิรูปทั้งระบบ ทั้งด้านการจัดการศึกษาที่สังคมมีส่วนร่วม มีการปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยการปรับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และรู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการกำหนดบทบาทของตนเอง หรือที่เรียกว่า “การให้เด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้” (วรี เกียรติกุล. 2543 : 17)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 7 มาตรา 52 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2547 : 31) ระบุว่า ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิต และพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณ และจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2547 ที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรครู ไว้ในมาตรา 23 ว่า คณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหาร บุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งการกำหนด จำนวน อัตราตำแหน่ง และเกลี่ยอัตรากำลังให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารงานบุคคล ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ อ.ก.ค.ศ. กำหนดพิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุแต่งตั้ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการ พิจารณา ความดี ความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา พิจารณา เกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ตามที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจ การ ปกป้องคุ้มครองระบบคุณธรรม การจัดสวัสดิการ และการยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา กำกับ ดูแล ติดตาม และ ประเมินผลการบริหารบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา จัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใน หน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จัดทำรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในหน่วยงานการศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาให้ ให้ความเห็นชอบเรื่องการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษา ที่ไม่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ ผู้บริหารของหน่วยงานการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมาย อื่นหรือตามที่ ก.ค.ศ.มอบหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 31-32)

นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน และเป็นผู้นำในการ ดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ครอบคลุม และบริหารงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึง มีบทบาทหน้าที่โดยตรงผู้หนึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามกระบวนการบริหาร กล่าวคือ ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการวางแผนดำเนินการตามแผนและประเมินผล จะทำให้บุคลากรในสถานศึกษาปฏิบัติงานได้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และขจัดความ ข้ำซ้อนของงาน เพราะได้จัดไว้เป็นระบบ นอกจากนี้จะช่วยขจัดความขัดแย้งในการปฏิบัติงานได้ อย่างดี บุคลากรจะมีขวัญและกำลังใจ อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (มีชัย น้อยเมืองคุณ, 2542 : 5)

การจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ดังกล่าว ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องเข้าใจแนวทางในการปฏิรูปการเรียนรู้ และการปลูกฝังพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนความรู้ คุณธรรมจริยธรรม ดังที่ วราภรณ์ รักวิชัย (2543 : 8-9) กล่าวไว้ว่า ครูเป็นผู้จัดการให้เกิดการเรียนรู้ กระตุ้นเตรียมกิจกรรม คำถามให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ ครูจัดบรรยากาศ สถานการณ์ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน ครูเป็นผู้สร้างคน เป็นผู้นำเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยความสนใจของผู้เรียนเอง ครูจะช่วยในการวางแผนการจัดการเรียนรู้นั้น การค้นหาคำตอบ วิธีการสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่เรียนรู้นั้น หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำด้วยตนเอง

ปัจจุบันการจัดการศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับครูเป็นอันมาก ดังเช่น ผลการวิจัยของ บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (อ้างถึงใน เกษม วัฒนชัย. 2545 : 16) พบปัญหาของครูผู้สอน คือ “ครูมีหนี้สิน ขาดแคลนครูบางสาขาวิชา สอนไม่ตรงกับวิชาที่เรียนมา ไม่สามารถพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ไม่สามารถสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร สอนไม่เต็มที่และไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง” ฉะนั้น การพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้และให้ครูผู้สอนมีลักษณะของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนในการดำเนินการเพื่อให้ครูผู้สอน คิดเอง คัดสินใจเอง ลงมือทำเอง สร้างและสร้างความรู้ได้เอง จนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และสามารถไปพัฒนานักเรียนของคนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 (2548 :1-14) มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด 284 โรงเรียน มีจำนวนข้าราชการครูในสังกัด จำนวน 3,433 คน และมีนักเรียนทั้งหมด 51,792 คน จากการรายงานข้อมูลอัตรานักเรียน ปีการศึกษา 2547 นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีเกณฑ์เฉลี่ยอัตราคนจําชั้นร้อยละ 2.03 จากข้อมูลดังกล่าวจะสะท้อนให้เห็นปัญหาการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานว่ายังพบปัญหาเด็กนักเรียนเรียนอ่อน ซึ่งผู้รับผิดชอบโดยตรงและมีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา คือ ครูผู้สอนนั่นเอง และปัญหาในเรื่องครูมีชั่วโมงสอน และงานพิเศษมาก ขาดความรู้ด้านคอมพิวเตอร์และผลิตภัณฑ์นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ขาดงบประมาณสนับสนุน และมีความสนใจในการพัฒนาตนเอง

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะมุ่งส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และสามารถจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนในโรงเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบบริหารงานในฐานะ

หัวหน้าสถานศึกษา การแสดงบทบาทที่ถูกต้องทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จ บทบาทในการพัฒนาครูในโรงเรียน เป็นภารกิจจำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการพัฒนาครูในโรงเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางในการปฏิรูปการเรียนรู้ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงมีความสนใจจะศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เพื่อให้ทราบถึงบทบาทในการพัฒนาครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนใน โรงเรียนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาครู และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการพัฒนาครูร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนและเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และสถานภาพ ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับการปฏิบัติตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ระดับการปฏิบัติตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ที่มีขนาดสถานศึกษาและสถานภาพต่างกัน แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู ตามแนวทางของกรมวิชาการ 8 ด้าน (2544 : 21-22) ดังต่อไปนี้ คือ

1. ด้านการจัดแหล่งการเรียนรู้ให้ครูได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง
2. ด้านการจัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษา
3. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรกล้าคิด กล้าทำ และมีเสรีภาพทางวิชาการ
4. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานร่วมกัน
5. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร ได้รับการอบรม ร่วมประชุม สัมมนา ฝึกปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น
6. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคลากรในสถานศึกษาอื่น
7. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองตามมาตรฐานวิชาชีพครู
8. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากร ได้สะสมประสบการณ์ทางวิชาชีพเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จาก 284 โรงเรียน จำนวน 3,433 คน จำแนกเป็น

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 130 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 148 คน
- 3) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 คน
- 4) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 4 คน

1.1.2 ครูผู้สอน ได้แก่

- 1) ครูผู้สอนสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 835 คน
- 2) ครูผู้สอนสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 1,943 คน

3) ครูผู้สอนสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 52 คน

4) ครูผู้สอนสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 319 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 506 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากนั้นเปิดตารางของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) แล้วจึงเทียบสัดส่วนตามขนาดของสถานศึกษา ได้ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 164 คน ครูผู้สอน จำนวน 342 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1.1 สถานภาพ จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

2.1.2 ขนาดสถานศึกษา จำแนกเป็น สถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครู ตามแนวทางของกรมวิชาการ 8 ด้าน ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทในการพัฒนาครู หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความชำนาญ มีทักษะในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในช่วงชั้นที่ 1-2 และช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ใน 8 ด้าน

1.1 ด้านการจัดแหล่งการเรียนรู้ให้ครูได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง

1.2 ด้านการจัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษา

1.3 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรกล้าคิดกล้าทำ และมีเสรีภาพทางวิชาการ

1.4 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานร่วมกัน

1.5 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการอบรม ร่วมประชุมสัมมนา ฝึกปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น

1.6 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคลากรในสถานศึกษาอื่น

1.7 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองตามมาตรฐานวิชาชีพครู

1.8 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรได้สะสมประสบการณ์ทางวิชาชีพเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

2. **การพัฒนา** หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ ทักษะ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเจตคติที่มีต่อการทำงานให้ดีขึ้นอันจะเป็นผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

3. **ครูผู้สอน** หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ในช่วงชั้นที่ 1-2 และช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

4. **ผู้บริหารสถานศึกษา** หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาการแทนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

5. **สถานศึกษา** หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาคตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไม่เกินช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 284 โรงเรียน (ยกเว้น โรงเรียนพระปริยัติธรรม และโรงเรียนเอกชน) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

6. **ขนาดสถานศึกษา** หมายถึง ขนาดของสถานศึกษาจำแนกตามจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 ขนาด คือ สถานศึกษาขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน) สถานศึกษาขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 121-500 คน) สถานศึกษาขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 501-1,200 คน) และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 1,201 คนขึ้นไป) ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

7. **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1** หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดมหาสารคามจำนวน 5 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอแคว้อ อำเภอโกสุมพิสัย อำเภอกันทรวิชัย อำเภอเชียงยืน กิ่งอำเภอกุฉินารายณ์ และกิ่งอำเภอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ในการพัฒนาครูของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมส่งเสริมงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป